УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 20. 11. 2017.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

18. 9. 2017. године, Наставно-научно веће Филолошког факултета.

Одлуком Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта Милене Поповић Пизари, мастера.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Др Саша Модерц. Ванредни професор. Италијански језик. 20. 6. 2017. Филолошки факултет, Универзитет у Београду.
2. Др Милош Ковачевић. Редовни професор. Савремени српски језик. 15. 3. 1995. Филолошки факултет, Универзитет у Београду.
3. Данијела Ђоровић. Ванредни професор. 10. 5. 2016. Италијански језик. Филозофски факултет, Универзитет у Београду.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

„Рођена сам 29. маја 1975. године у Београду, где сам завршила основну школу, а потом XIII београдску гимназију (смер: друштвено-језички). 1994. године уписала сам се на Филолошки факултет Универзитета у Београду (група: Италијански језик и књижевност), а 1999. године дипломирала са средњом оценом 9.50 (средња оцена из стручних предмета: 9.83; средња оцена на дипломском испиту из италијанског језика и дипломском испиту из италијанске књижевности: 10.00). Од октобра 1999. године радим на Катедри за италијанистику Филолошког факултета у Београду у својству лектора за италијански језик. Током 1999/2000. часове сам држала као хонорарни сарадник, а 1. јула 2000. године примљена сам у радни однос. Настава коју држим студентима II и III године италијанистике обухвата десет часова језичких вежби и два часа консултација. Ангажована сам на следећим предметима: Савремени италијански језик (Г-3, Г-4, Г-5, Г-6) и Превођење са српског на италијански језик. Наставно искуство сам стекла и у Институту за стране језике у Београду, где сам као хонорарни предавач држала наставу италијанског језика током школске 1999/2000. и 2000/2001. године. Од школске 2002. до 2013. године сарађивала сам с Италијанским институтом за културу у Београду у својству наставника италијанског језика. Од 2003. до 2010. године у више наврата сам похађала семинаре за предаваче италијанског језика које је Италијански институт за културу организовао у сарадњи с различитим италијанским универзитетима. 1998. године, после четврте године студија, од стране Катедре додељена ми је једномесечна стипендија за похађање курса италијанског језика на Универзитету за странце у Перуђи. 2000. године похађала сам курс за наставнике италијанског језика на Универзитету за странце у италијанском граду Рђо Калабрија. 2001. године, као стипендиста Владе Италије, провела сам два месеца на Универзитету у Болоњи и том приликом обавила лингвистичко истраживање из области лексикологије италијанског језика. Академске 2004/2005. године похађала сам и завршила мастер из италијанског као другог језика (*Master in italiano lingua seconda*) на Универзитету у Удинама у Италији (наслов завршног рада: Il *che* polivalente (Поливалентни везник *che*). У периоду од 1. фебруара до 31. јула 2008. године, као стипендиста Владе Италије, похађала сам курсеве стручног и научног превођења на Универзитету у Трсту. 2009. године уписала сам се на докторске студије (модул: језик) на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Током докторских студија положила сам следеће испите: Савремени токови у лингвистици, Историја италијанске граматике, Српска лингвогеографија и стандард, Врсте речи и флективна морфологија,

Анализа дискурса, Примењена лингвистика и учење и усвајање италијанског језика, Италијанска лексикографија и Теорија валентности. Моја интересовања везана су првенствено за синтаксу савременог

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1) Popović, M. (2013). Relativizacija direktnog objekta u italijanskim infinitivnim relativnim klauzama. U V. Polovina & J. Vučo (prir.), *Filološka istraživanja danas, tom III - Savremeni tokovi u lingvističkim istraživanjima*, *knjiga 1* (203-214). Beograd: Filološki fakultet.
2) Popović Pisarri, M. (2017). L'infinito passato italiano retto da verbi modali a controllo e il suo equivalente in serbo. *Italica Belgradensia* 2017/2 (u štampi).

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Милена Поповић Пизари испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА
НАПОМЕНА:

За ментора је предложен др Саша Модерц, ванредни професор Филолошког факултета у Београду, (Катедра за Италијанистику).

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област докторске дисертације:

1. Модерц, Саша. „Електронски двојезични речници као јавно добро. Пример српско-италијанског речника". Дигитализација културне и научне баштине, универзитетски репозиторијуми и учење на даљину. Knjiga III: Digitalni izvori u društveno-humanističkim istraživanjima. Међународна конференција 30. септембар - 2. октобар 2011. Филолошки факултет, Beograd, 2012, str. 131-143.
2. Модерц, Саша. *La presenza dell'italiano nel paesaggio linguistico della Serbia*. Quaestiones Romanicae. Papers of the International Colloquim "Communication and Culture in Romance Europe". 15th-16th of June 2012. Timisoara 2012, str. 229-234.
3. Moderc, Saša. *Srpsko-italijanski rečnik u informatičkom dobu. Jedan predlog*. Filološka istraživanja danas. Tom III. „Savremeni tokovi u lingvističkim istraživanjima", knjiga 2. Priređivači: Julijana Vučo, Vesna Polovina. Beograd 2013, str. 185-193.
4. Moderc, Saša. *I testi letterari paralleli e la valutazione della traduzione: il caso dell'interpunzione*. Nasleđe. Časopis za književnost, jezik, umetnost i kulturu. Godina XI, broj 29. Kragujevac 2014, str. 203-215.
5. Модерц, Саша. Конативна вредност неких српских глагола и њихови еквиваленти у италијанском језику. *Научни састанак слависта у Вукове дане,* 41/1, стр. 571-580. Београд 2012
6. Модерц, Саша. Усвајање италијанског језика и семантика члана. *Индивидуализација и диференцијација у настави језика и књижевности. Тематски зборник радова*. Приредиле Јулиана Вучо и Биљана Милатовић. Универзитет Црне Горе, Филозофски факултет, Никшић 2009, стр. 288-294.
7. Moderc, Saša. L'opposizione determinato : indeterminato nell'italiano e nel serbo. *Atti del convegno "50 anni di studi italiani". Lingua, letteratura e cultura italiana*. Skopje 2011, str. 101-111

Комисија сматра да др Саша Модерц **испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Наука о језику**

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе Глаголи с допуном у инфинитиву у италијанском и српском језику **прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.**

2. предмет (проблема) истраживања

Опис теме:

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем довољан и подобан за израду докторске дисертације у поменутој области.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 82 библиографске јединице релевантне за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање.

Arsenijević, B. (1997). Sintaksičko-morfološki status infinitiva. Književnost i jezik, 45/2-3, 47-55.

Batistić, T. (1983). O nekim pitanjima u vezi sa analizom glagola morati i moći. Južnoslovenski filolog, 39, 99-111.

Belić, B. (2005). Complement verb variation in present-day Serbian (Doctoral dissertation). Columbus: The Ohio State University.

Benincà, P. (2003). Sintassi. In A. A. Sobrero (Ed.), Introduzione all'italiano contemporaneo: Le strutture (247-290). Roma – Bari: Editori Laterza.

Bresnan, J. (1982). Control and Complementation. In J. Bresnan (Ed.), The mental Representation of Grammatical Relations. Cambridge, MA: MIT Press.

Burzio, L. (1986). Italian Syntax. Dordrecht: Reidel.

Calabrese, A. (1988). I pronomi clitici. In L. Renzi (Ed.), Grande Grammatica Italiana di Consultazione I (549-592). Bologna: Il Mulino.

Calabrese, A. (1993). The sentential complementation of Salentino: a study of a language without infinitival clauses. In A. Belletti (Ed.), Syntactic Theory and the Dialects of Italy (28-98). Torino: Rosenberg & Sellier.

Cardinaletti, A., & Schlonsky, U. (2000). Restructuring in Italian, clitic positions and clausal strata. Bologna, Venice, Geneva: University of Bologna, University of Venice and University of Geneva.

Cinque, G. (2001). Restructuring and Functional Structure. University of Venice Working Papers in Linguistics, 11, 45-128.

Ćirković, M. (1997). Infinitivske konstrukcije u sintaksičkoj nauci o ruskom i srpskom jeziku (funkcionalno-sintaksički pristup). Podgorica: ITP Unireks.

Davies, W. D., & Dubinsky, S. (2004). The Grammar of Raising and Control. Oxford: Blackwell.

Davies, W. D., & Dubinsky, S. (Eds.). (2007). New Horizons in the Analysis of Control and Raising. Dordrecht: Springer.

Donati, C. (2008). Sintassi. Bologna: Il Mulino.

Đukanović, V. (1986). Upotreba infinitiva u jeziku A. Šenoe, M. Glišića, Z. Majdaka i D. Nenadića. Naš jezik, XVII/1-2, 38–66.

Đukanović, V. (1994). Glagoli trebati i valjati i njihova infinitivna/prezentska dopuna. Zbornik radova sa Naučog sastanka slavista u Vukove dane, 22/2, 119-126.

Farkas, D. (1988). On Obligatory Control. Linguistics and Philosophy, 11, 27-58.

Gnjatović, T., & Matasović, R. (2013). Some Observations on Verbs with Obligatory Control in Croatian. Rasprave, 39/2, 405-422.

Graffi, G. (1994). Sintassi. Bologna: Il Mulino.

Ivić, M. (1970). O upotrebi glagolskih vremena u zavisnoj rečenici: prezent u rečenici s veznikom da. Zbornik za filologiju i lingvistiku, 13/1, 43-54.

Ivić, M. (1972). Problematika srpskohrvatskog infinitiva. Zbornik za filologiju i lingvistiku, 15/2, 115-138.

Ivić, M .(1983). Lingvistički ogledi. Beograd: Prosveta.

Grickat, I. (1975). Studije iz istorije srpskohrvatskog jezika. Beograd: Narodna biblioteka Srbije.

Joseph, B. (1983). The Synchrony and diachrony of the Balkan Infinitive. Cambridge: Cambridge University Press.

Katičić, R. (1986). Sintaksa hrvatskoga književnog jezika. Zagreb: JAZU.

Kirby, S., Davies, W. D., & Dubinsky, S. (2010a). Up to de[ba]te on Raising and Control, Part 1: Properties and analyses of the constructions. Language and Linguistics Compass, 4(6), 390-400.

Kirby, S., Davies, W. D., & Dubinsky, S. (2010b). Up to De[ba]te on Raising and Control, Part 2: The

Empirical Range of the Constructions and Research on their Acquisition. Language and Linguistics Compass, 4(6), 401-416.
Klikovac, D. (2011). Još jednom o glagolu trebati: teorija, upotreba i norma. Naš jezik, XLII: 3/4, 3-23.
Kordić, S. (1997). Upotreba glagola trebati. Zbornik radova sa Naučnog sastanka slavista u Vukove dane, 26/2, 71-81.
Manzini, M. R., Salvi, G., & Skytte, G. (1991). Frasi subordinate all'infinito. In L. Renzi & G. Salvi (Eds.), Grande grammatica italiana di consultazione II (483–569). Bologna: Il Mulino.
Manzini, M. R. (2012). The status of complementizers in the left periphery. In L. Aelbrecht, L. Haegeman & R. Nye (Eds.), Main Clause Phenomena (297-318). Amsterdam: John Benjamins.
Melvinger, J. (1980). Sintaksa i semantika infinitiva u suvrmenom hrvatskom književnom jeziku (doktorska disertacija). Osijek.
Melvinger, J. (1982). Supstandardni prijedložni infinitiv i odgovarajuća sintaksička sredstva u hrvatskom književnom jeziku. Jezik: Časopis za kulturu hrvatskoga književnog jezika, 29/3, 74-76.
Melvinger, J. (1986). Infinitivna kondenzacija finalne zavisne klauze u suvremenom hrvatskom ili srpskom. Zbornik radova sa Naučnog sastanka slavista u Vukove dane, 15/1, 123-131.
Miškeljin, I. (2012). Infinitival complements in Serbian: A Generative Approach. Filolog, V, 199-209.
Monachesi, P. (1998). Italian Restructuring Verbs: A Lexical Analysis. In E.Hinrichs, A.Kathol & T.Nakazawa (Eds.), Complex Predicates in Non-derivational Syntax (313-368). New York: Academic Press.
Moskovljević, J. (2007). Ogledi o glagolskoj potkategorizaciji. Beograd: Čigoja štampa.
Moskovljević, J. (2015). Odnosi koreferentnosti u složenoj rečenici s dopunskom klauzom. Južnoslovenski filolog, LXXI/3-4, 187-202.
Mrazović, P. (2009). Gramatika srpskog jezika za strance. Sremski Karlovci: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića.
Piper, P., Antonić, I., Tanasić, S., Ružić, V., Popović, L., & Tošović, B. (2005). Sintaksa savremenoga srpskog jezika. Prosta rečenica. Beograd: Institut za srpski jezik SANU, Beogradska knjiga, Matica srpska.
Piper, P., & Klajn, I. (2013). Normativna gramatika srpskog jezika. Novi Sad: Matica srpska.Popović, Ljubomir (1997). Red reči u rečenici. Beograd: Društvo za srpski jezik i književnost Srbije.
Popović, Ljudmila (2014). Kontrastivna gramatika srpskog i ukrajinskog jezika: taksis i evidencijalnost. Beograd: SANU.
Pranjković, I. (1979). O nekim navodnim sintaktičkim pogreškama u vezi s glagolom trebati. Jezik, 35/1, 144-147.
Pranjković, I. (2013). Gramatička značenja. Zagreb: Matica hrvatska.
Pranjković, I., & Badurina, L. (2012). Načini izražavanja imperativnosti. Bosansko-hercegovački slavistički kongres, 1, 619-628.
Progovac, Lj. (1993). Locality and subjunctive-like complements in Serbo-Croatian. Journal of Slavic Linguistics, 1, 116-144.Radić, P. (2003). O dva aspekta balkanizacije srpskog književnog jezika: Rezultati i perspektive. Južnoslovenski filolog, LIX, 105-152.
Rakić, S. (1984). Glagol hteti i struktura pomoćnih i modalnih glagola u srpskohrvatskom jeziku. Linguistica, 24, 355-368.
Rizzi, L. (1982). Issues in Italian Syntax. Dordrecht: Foris Publications.
Ružić, V. (2006). Dopunske rečenice u savremenom srpskom jeziku. Zbornik Matice srpske za filologiju i lingvistiku, 49/1-2, 123-216; 105-266.
Salvi, G. & Vanelli, L. (2004). Nuova grammatica italiana. Bologna: Il Mulino.
Simone, R. (2003). Stabilità e instabilità nei caratteri originali dell'italiano. In A. A. Sobrero (Ed.), Introduzione all'italiano contemporaneo: Le strutture (41-100). Roma – Bari: Editori Laterza.Sornicola, R. (1981). Sul parlato. Bologna: Il Mulino.
Skytte, G. (1983). La sintassi dell'infinito in italiano moderno. Copenaghen: Munksgaards Forlag.
Sornicola, R. (1982). L'italiano parlato: un'altra grammatica? In A.A.V.V., La lingua italiana in movimento (79-96). Firenze: Accademia della Crusca.
Stanojčić, Ž., & Popović, Lj. (2010). Gramatika srpskoga jezika. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
Stevanović, M. (1935). Infinitiv i svezica da sa prezentom. Naš jezik, 3, 282-288.
Stevanović, M. (1954a). Naporedna upotreba infinitiva i prezenta sa svezicom da. Naš jezik, 5/3-4, 85-102.
Stevanović, M. (1954b). Naporedna upotreba infinitiva i prezenta sa svezicom da. Naš jezik, 5/5-6, 165-185.

Stevanović, M. (1979). Savremeni srpskohrvatski jezik II. Sintaksa. Beograd: Naučna knjiga.
Stevanović, V. (1986). Oko alternativne upotrebe dvaju oblika u drugom delu složenog futura. Naš jezik, 27/1-2, 118-124.
Tanasić, S. (1996). Prezent u savremenom srpskom jeziku. Beograd: Institut za srpski jezik SANU.
Tanasić, S. (2009). Sintaksičke teme. Beograd: Beogradska knjiga.
Terzi, A. (1992). PRO in Finite Clauses A Study of the Inflectional Heads of the Balkan Languages (Doctoral dissertation). New York: The City University of New York.
Trbojević Milošević, I. (2004). Modalnost, sud, iskaz. Epistemička modalnost u engleskom i srpskom jeziku. Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu. Voghera, M. (1985). Alcune considerazioni statistiche e funzionali sulla subordinazione nell'italiano contemporaneo. Società linguistica italiana, 24, 421-426.
Voghera, M. (2001). Riflessioni su semplificazione, complessità e modalità di trasmissione: sintassi e semantica. In M. Dardano et al. (Eds.), Scritto e parlato: metodi, testi e contesti. Atti del Colloquio internazionale di studi (65-87). Roma: Aracne.
Wurmbrand, S. (2001). Infinitives: Restructuring and Clause Structure. New York: Mouton de Gruyter.
Wurmbrand, S. (2004). Two types of restructuring: Lexical vs. functional. Lingua, 114/8, 991-1014.
Wurmbrand, S. (2007). How complex are complex predicates. Syntax, 10, 243-288.
Zec, D. (1987). On Obligatory Control in Clausal Complements. In M. Iida, S. Wechsler & D.
Zec (Eds.), Working Papers in Grammatical Theory and Discourse Structure (139-168). Stanford, CA: CSLI.
Zvekić-Dušanović, D. (2001). Infinitiv u srpskom i mađarskom jeziku. Zbornik Matice srpske za filologiju i lingvistiku, 44/1-2, 25-95.

4. циљеви истраживања

Циљеви

Посредством проучавања, описивања и упоређивања италијанских и српских глагола који се јављају с допуном у инфинитиву, требало би да ово истраживање постигне два основна циља: типолошко-теоријски и контрастивно-дидактички. Поређење глагола на формалнограматичком нивоу помогло би да се додатно сагледају типолошке сличности и индивидуалне карактеристике двају језика, укључујући и неке савремене језичке тенденције и иновације, док би систематски попис глагола и њихова класификација на основу конструкција с којима се јављају могли наћи примену у настави италијанског и српског језика за странце, као и у граматикама италијанског језика намењеним говорницима српског језика.

Хипотезе

Будући да су италијански и српски типолошки сродни језици, нема сумње да ће међу њима бити много подударности. Основна претпоставка од које се у овом истраживању полази јесте да ће се, по питању употребе инфинитивне допуне уз глаголе, на синтаксичком и семантичком плану јавити најмање апсолутних, а много више делимичних поклапања и разлика.

5. очекивани резултати

Сматра се да би ова дисертација могла дати битан допринос контрастивним проучавањима италијанског и српског језика и наћи примену у настави. Очекује се и да резултати овог истраживања буду од значаја и на пољу појединачног изучавања српске и италијанске синтаксе.

6. план рада

У уводном поглављу биће описани предмет истраживања, циљ, хипотезе и корпус на којем ће се спровести истраживање. У истом поглављу кандидаткиња ће се осврнути и на начин обраде предложене теме у постојећој литератури, при чему ће указати и на уочене непрецизности.

Будући да и српски и италијански глаголи с допуном у инфинитиву припадају или глаголима контроле (субјекатске или објекатске) или глаголима подизања, друго поглавље биће посвећено

уопштеном опису италијанских и српских глагола контроле, који се могу поделити на глаголе субјекатске и глаголе објекатске контроле. На основу синтаксичко-семантичких критеријума и једни и други могу се сврстати у различите класе (модални у ужем смислу, модални у ширем смислу (тзв. модалитетни глаголи), фазни глаголи, глаголи кретања, глаголи говорења, глаголи мишљења итд.).

У трећем поглављу биће обрађени италијански и српски глаголи субјекатске контроле, чија ће употреба бити анализирана на основу следећих параметара: могућност/немогућност употребе именичке односно предлошке синтагме у функцији директног односно индиректног објекта, употреба именичке синтагме у функцији директног објекта/употреба именичке односно предлошке синтагме у функцији индиректног објекта, присуство/одсуство предлога испред инфинитивне допуне, могућност/немогућност употребе сложеног инфинитива као допуне.

У четвртом поглављу биће проучена употреба италијанских и српских глагола објекатске контроле. За разлику од глагола субјекатске контроле, за све глаголе објекатске контроле карактеристична је употреба именичке односно предлошке синтагме у функцији директног односно индиректног објекта, као и чињеница да се у допунској инфинитивној конструкцији, са изузетком врло малог броја глагола, увек јавља прости инфинитив. Употребу италијанских и српских глагола ове врсте анализирали бисмо

7. Метод истраживања

С обзиром на предмет истраживања, у раду ће бити примењен метод контрастивне анализе, уз помоћ којег ће, из синхронијске перспективе и унутар генеративног теоријског оквира, бити упоређени италијански и српски језик у циљу откривања сличности и разлика по питању употребе инфинитивне допуне уз глаголе.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

КАНДИДАТА: Милене Поповић Пизари

НАПОМЕНА:

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Милена Поповић Пизари подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области Науке о језику.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Саша Модерц подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивну оцену о подобности кандидата Милене Поповић Пизари и предложене теме докторске дисертације *Глаголи с допуном у инфинитиву у италијанском и српском језику*, а да се за ментора именује др Модерц Саша, ванредни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

1. др Саша Модерц

2. др Милош Ковачевић

3. др Данијела Ђоровић